За насилието не трябва да се мълчи

Новини | Общество | на 08.02.2023 08:00 | от Антоанета Баева

Защо говорим за това?

Какво означава домашно насилие и кризисен център и защо е важно навреме да се реагира на ударите и заплахите.

Ще ти разкажем една история с два края:

Осемгодишният Стефан живее с майка си и нейния приятел. Той пие всяка вечер, обижда ги, налита на бой. Стефан не може да спи от кавгите, не може и да учи. И постоянно се страхува. Двамата обаче остават в къщата, защото няма къде да отидат - нямат пари за хотел и квартира, нямат близки в града. А и мъжът заплашва, че ако си тръгнат, ще ги намери и ще им отмъсти.

Стефан и майка му са жертви на домашно насилие. Това е всичко, което наранява – физически и психически. Домашно насилие са не само плесниците, юмруците и ритниците, но също и психическият тормоз – обиди, държане в подчинение и изолация, постоянни критики и подигравки, унижения, заплахи. Стефан и майка му понасят тормоза, защото ги е срам да признаят на близките си какво се случва. Освен това ги е страх от насилника. Съседите на Стефан знаят какво става, но не се намесват, защото смятат, че не е тяхна работа. Това обаче е много погрешно и понякога дори може да коства живота на жертвата на насилие.

Тази история може да има и друг край: Майката на Стефан решава, че това повече не може да продължава. Двамата отиват в кризисен център, където получават подслон, храна и защита. Освен това имат възможност да получат медицински грижи. С тях ще говори юрист, за да ги посъветва какво трябва да направят, за да накарат насилника да ги остави на мира. Те трябва да познават закона, за да могат да го използват!

Възможно е Стефан и майка му са де чувстват уплашени, тъжни и объркани. Тогава те могат да говорят с психолог. Социален работник пък ще им ги посъветва как да внесат ред в живота си. Ще им каже кои институции могат да им бъдат от полза. Ще помогне на майката да си намери работа. Най-важната цел на целия екип в тези центрове е да помогнат на жертвите да се откъснат от своя насилник и да започнат нов живот.

Такива центрове има в цяла България. Наскоро в София беше открито ново място, където пострадалите от насилие да бъдат в безопасност.

Насилието в семейството се отразява много лошо на децата, дори те да са само свидетели. Това ги кара да се чувстват несигурни, да са постоянно в стрес, влошава тяхното физическо и психическо здраве, намалява самочувствието им, пречи на концентрацията и ученето.

Важно е да знаеш, че никой няма право да те удря, обижда и заплашва. Ако попаднеш в такава ситуация, веднага, без да отлагаш, сподели с доверен възрастен - родител, близък роднина, учител, приятел... Ако няма на кого да се довериш, има национална телефонна линия за деца 116 111, на която можеш да се обадиш за помощ. Да мълчиш, да се криеш, да бягаш - не помага или поне не помага задълго.

Ако пък забележиш, че някой друг около теб е тормозен, отново веднага кажи на възрастен. За насилието не трябва да се мълчи!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/2769-za-nasilieto-ne-tryabva-da-se-malchi

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени